

ת"פ 23195/10/16 - מדינת ישראל נגד ויסאם זבידאת

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 23195-10-16 מדינת ישראל נ' זבידאת(עציר)

ואח'

בפני כב' השופט אברהם אליקים, סגן נשיא

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ויסאם זבידאת (עציר)

הנאשם

גזר דין

מבוא

1. נאשם מס' 1 (להלן-הנאשם) ואשתו נאשמת מס' 2 הועמדו לדין יחדיו.

בפתח המשפט הגיעה אשתו של הנאשם להסדר טיעון עם המאשימה, כתב האישום תוקן רק לגביה ומשפטה הסתיים בגזר דין שכלל עונש של 50 חודשי מאסר בפועל (מאסר על תנאי וקנס).

הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בביצוע עבירות של מגע עם סוכן חוץ, עבירה לפי סעיף 114 לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן-החוק), יציאה שלא כדין, עבירה לפי סעיף 2א לחוק למניעת הסתננות (עבירות ושיפוט), התשי"ד-1954, חברות בהתאחדות בלתי מותרת, עבירה לפי סעיף 85(1)(א) לתקנות ההגנה(שעת חירום), 1945 (עד לתאריך 28.10.2015). חברות בארגון טרוריסטי, עבירה לפי סעיף 3 לפקודה למניעת טרור, התש"ח-1948 (מתאריך 28.10.2015), ביצוע עבודה ומתן שירות בשביל התאחדות בלתי מותרת, עבירה לפי סעיף 85(1)(ג) לתקנות ההגנה ואימונים צבאיים אסורים, עבירה לפי סעיף 143(ב) לחוק.

2. על פי הכרעת הדין משנת 2015 הזדהה הנאשם מבחינה אידיאולוגית עם ארגון המדינה האסלאמית (להלן-דאעש) והחליט להצטרף אליו. מקורו של דאעש בארגון אל קעידה בעיראק. מדובר בארגון מחבלים קיצוני ביותר הנמנה על ארגוני ג'יהאד עולמיים. משנתו מצדדת בסלפיה ג'יהאדיה הקוראת לפגיעה במשטרים כופרים ומדינת ישראל כחלק מאותם "כופרים" מהווה יעד לחימה מובהק של אותו ארגון.

בתאריך 3.9.2014 ארגון דעאש הוצא מחוץ לחוק בישראל והוכרז כהתאחדות בלתי מותרת על פי תקנות ההגנה.

בתאריך 28.10.2015 הוכרז דאעש כארגון טרוריסטי לפי הפקודה למניעת טרור והוא מהווה גם ארגון מחבלים

כהגדרתו בסעיף 91 לחוק.

הנאשם ואשתו יצרו קשר באמצעות האינטרנט עם ח'ליל אבו חטאב (להלן-אבו חטאב) שטען כי הוא פעיל בדאעש. הנאשם החליט להצטרף לדאעש, לפעול ולהלחם במסגרתו ולחיות תחת חוקי ה"שריעה".

בתאריך 16.6.2015 נסעו הנאשם, אשתו ושלושת ילדיהם לרומניה, השאירו שם את מכשירי הטלפון הניידים שלהם על מנת למנוע מעקב אחריהם ונסעו לתורכיה. שם יצר הנאשם קשר עם אבו חטאב שקישר בינו לבין אבו סוהיב שהנחה אותו כיצד לחצות את הגבול לסוריה. סמוך לאחר מכן הצטרף הנאשם לכוחות דאעש ומסר להם את דרכונו הישראלי, משם המשיך עם משפחתו לעיר מוסול בעיראק.

בעיראק הצטרף הנאשם למשך 20 יום למחנה של דאעש לשם לימודי דת ואידיאולוגיה שם גם נשבע שבועת אמונים לדאעש. בהמשך הצטרף למחנה אימונים צבאיים של דאעש ובמשך חודשיים הוכשר לשמש כלוחם, קיבל נשק מסוג קלצ'ניקוב, מחסניות ואפוד קרב ועבר אימונים צבאיים רבים ושונים כמפורט בסעיפים 10א-10ט לכתב האישום (עובדות בהן הודה הנאשם). במהלך חודש אוקטובר 2015 במשך 30 יום ביצע הנאשם פעילות צבאית, היה מעורב בחילופי אש עם צבא עיראק וביצע עבודות חפירה של מנהרה ובונקר תת-קרקעי. בתחילת שנת 2016 במהלך לחימה נגד הצבא העיראקי נפצע הנאשם ברגלו.

בחודש יולי 2016 החליטו הנאשם ואשתו לחזור לישראל יחד עם ילדיהם, הם חצו את הגבול לסוריה וניסו עשר פעמים לחצות את הגבול שבין סוריה לתורכיה. בפעם העשירית נעצרו על ידי המשטרה התורכית והועברו לישראל ביום 22.9.2016.

במהלך 10 הניסיונות לחצות את הגבול לתורכיה הובילו הנאשם ואשתו את ילדיהם בהרים לעיתים ללא מזון ומים תוך שימוש בסם הרדמה והרדימו את בתם הקטנה כדי שזו לא תבכה ותעורר את תשומת לבם של השומרים בגבול התורכי. הנאשם סיכן את שלום ילדיו, קטינים כבני שלוש, שש ושמונה שנים.

3. כפי שפרטתי בהכרעת הדין הוכח כי הנאשם קיים מגע עם שני סוכני חוץ פעילי דאעש, אבו חטאב ואבו סוהיב. כשרצה הנאשם להצטרף לדאעש לפני היציאה לרומניה, אבו חטאב היה איש הקשר עמו תיאם את מימוש התכנית, קשר שקיים ביניהם גם לאחר הגעתו לרומניה ומשם לתורכיה. בתורכיה קישר אבו חטאב בין הנאשם לבין אנשים שסייעו לו לעבור את הגבול ולהגיע לסוריה. להבדיל מאשתו שמעולם לא פגשה את אבו חטאב, הנאשם נפגש עימו ועם מושל האזור מטעם דאעש בסוריה.

בניגוד לגרסאות שונות שהעלה הנאשם, קבעתי בהכרעת הדין כי הנאשם תמך במודע בדאעש שחלק ממטרותיו לפגוע בקיום מדינת ישראל ובביטחונה.

ובנוסף דחיתי את גרסת הנאשם כי נגרר אחרי אשתו בשל רומן לכאורה שהיה לה עם אבו חטאב. קיומו של רומן

לא הוכח.

ראיות לעונש

4. מטעם המאשימה הוצג גיליון רישום פלילי הכולל הרשעה בעבירה של אי קיום צו בית משפט שניתן לפי חוק התכנון והבניה, עבירה מיום 18.12.2003 והיא ביקשה להסתמך על חוות דעתה של המכונה "רוני" מומחית מטעם השב"כ שהוגשה כחלק מהראיות בתיק (ת/21). החלק הרלבנטי בחוות הדעת לשלב זה של הטיעונים לעונש הוא ניתוח הסיכון הטמון ביציאת אזרחים ישראלים המצטרפים לזירות לחימה ג'יהאדיות בחו"ל, ניתוח המבוסס על ניסיונה ומומחיותה של "רוני".

5. לזכות הנאשם העידו שני עדים: אביו עלי ומאזן גנאים ראש עיריית סכנין שהוא גם ראש הוועד הארצי לרשויות הערביות. מאזן גנאים מכיר את הנאשם ומשפחתו שנים רבות. הוא ביקש להקל עימו ולהתחשב בשלושת ילדיו שמטופלים על ידי מחלקת הרווחה בעיריית סכנין, בהמשך רצה להביע דעתו על נסיבות ביצוע העבירות ומנעתי זאת ממנו.

אביו של הנאשם תיאר את הטרגדיות שחוותה המשפחה, שני ילדיו נפטרו בגיל צעיר עקב בעיות רפואיות בלב, הוא ביקש רחמים ותיאר את יחסי האמון שהיו לנאשם עם לקוחותיו היהודים.

תסקיר שירות המבחן,

6. שירות המבחן המליץ על עונש מוחשי וקונקרטי. הנאשם הסביר לקצינת המבחן כי חזר בתשובה בשנת 1996. הוא התעניין בארגון דאעש, צפה בסרטונים המסבירים את מטרותיו שרובם התאימו לעמדותיו ולערכיו. קצינת המבחן התרשמה כי התנהגות הנאשם נבעה מהזדהות מושרשת עם אג'נדות פוליטיות דתיות קיצוניות ותפיסות הנותנות לגיטימציה להפעלת אלימות במצבים חברתיים או פוליטיים.

תמצית טענות הצדדים

7. המאשימה ביקשה לקבוע מתחם עונש הולם בין 6 ל-8 שנות מאסר בפועל ולהטיל על הנאשם עונש של מאסר בפועל ברף העליון של המתחם, מאסר על תנאי משמעותי וקנס.

בטיעונו בכתב (ט/2) ובעל פה שם ב"כ המאשימה דגש על חומרת המעשים והפנה למדיניות הענישה בעבירות אלו תוך הפנייה לפסקי דין שונים. הוא אבחן את עניינו של הנאשם מהעונש שהוטל על אשת הנאשם שלא נטלה חלק באימונים ובלחימה ומעונשו של סנובר שנדון במסגרת ת"פ 62355-01-15 ל-60 חודשי מאסר מבלי שביצע עבירות של מגע עם סוכן חוץ ושהה בסוריה רק חצי שנה (להלן-עניין סנובר).

8. הסנגור ביקש לקבוע מתחם עונש הולם שנע בין 20 ל-40 חודשי מאסר בפועל בהסתמך על פסקי דין

שונים ועל גזר דינה של אשת הנאשם. הוא ביקש להדגיש כי לפי הכרעת הדין אשת הנאשם לא נגררה אחריו וגם היא הורשעה בעבירות של מגע עם סוכן חוץ. הוא הזכיר כי הנאשם הודה במרבית העובדות שיוחסו לו למעט הטענה בדבר מגע עם סוכן חוץ. הוא שב והפנה לטענות בדבר הרומן שניהלה אשת הנאשם עם אבו חטאב והיותה לטענתו הגורם להצטרפות הנאשם לדאעש, טענות שנדחו על ידי בהכרעת הדין. עוד העלה הסנגור טענות חדשות לעניין נסיבות ביצוע העבירות שלא נקבעו בהכרעת הדין ולכן לא אפרטן. הוא הדגיש כי נקבע שהנאשם לא פגע בפועל בביטחון המדינה. את הנאשם תאר כאדם נורמטיבי שמתחרט על מעשיו.

לתמיכה בטענותיו הפנה לפסקי דין בהם נדונו נאשמים בעבירות דומות לעונשים של 42,26,24 חודשי מאסר בפועל וביקש שלא לחרוג מעונש של 40 חודשי מאסר בפועל בהתחשב בעונש שהוטל על אשת הנאשם.

9. בתום הטיעונים הביע הנאשם צער, ביקש הקלה בעונשו והסביר כי הוא פוגש בבית הסוהר אנשים שחושבים את אותן מחשבות והוא מסביר להם שלא לצאת לעיראק לאור ניסיונו.

דיון

אקדמת מילין

בתיק זה נשמעו ראיות ובהתאם לכך נקבעו הקביעות בהכרעת הדין. אתעלם מטיעונים שהעלה הסנגור שלא נקבעו בהכרעת הדין, כך למשל קבעתי במפורש כי הנאשם לא נגרר אחרי אשתו, הוא לא נסע לסוריה או עיראק בעקבותיה אלא בשל האידאולוגיה של דאעש אותה הכיר כבר בעת שהותו בישראל ואיתה הזדהה ורצה לממשה בפועל.

גם הטענה בדבר רומן לכאורה שהיה לאשתו עם פעיל דאעש נדחתה על ידי ואפנה להכרעת הדין בה קבעתי כי הנאשם ואשתו בנו גרסת הגנה לפיה האשה "תקח על עצמה" את האחריות ואולי בשל היותה אשה ואם לשלושה ילדים תזכה לעונש קל וגם הנאשם שיציג את מעשיו כטפלים לעיקר ייהנה אף הוא מאותו מצב. בהתעלם מקביעה זו הנאשם בטיעונו מנסה להיבנות מטענה זו שנדחתה.

אירוע-אירועים

שני הצדדים לא התייחסו בטיעוניהם לשאלה האם העבירות המיוחסות לנאשם מהוות אירוע אחד או מספר אירועים והם התייחסו למכלול המעשים כאירוע אחד ועמדה זו מקובלת עליי.

תחילת התכנון הייתה בשנת 2015, עזיבת הארץ לסוריה דרך רומניה הייתה ביום 16.6.2015 והחזרה לארץ החלה בחודש יולי 2016 והסתיימה במעצרם של הנאשמים ביום 22.9.2016.

על פי הכרעת הדין עולה כי מדובר בתכנית עבריינית אחת כשיש קשר הדוק בין כל המעשים שנעשו במהלך כל אותם חודשים ויש רצף וזהות בין האינטרסים שנפגעו (ראו לעניין זה ע"פ 7470/15 מלכה נגד מדינת ישראל (15.6.2016)).

בהתאם לכך אקבע מתחם עונש הולם אחד לאירוע הכולל, בעת קביעת גבולות המתחם אתיחס לעובדה כי האירוע התפצל למספר מעשים.

מתחם העונש ההולם

העיקרון המנחה בקביעת מתחם העונש הוא עיקרון ההלימה, שמשמעותו "קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו" (סעיף 40ב' לחוק).

10. הנאשם הורשע במספר עבירות, החמורה שבהן עבירה של מגע עם סוכן חוץ, עבירה לפי סעיף 114 לחוק, העונש המקסימאלי בגינה עומד על 15 שנות מאסר (שתי עבירות). אין להקל ראש גם בעבירות האחרות, עבירה של חברות בהתאחדות בלתי מותרת לפי תקנות ההגנה או מתן שירות בשביל התאחדות בלתי מותרת שעונשן המירבי 10 שנות מאסר, עבירה של חברות בארגון טרוריסטי לפי סעיף 3 לפקודה למניעת טרור (שבינתיים הוחלפה בחוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016 כחלק מהמאבק בארגוני הטרור) אשר קבעה עונש מירבי של 5 שנות מאסר, עונשה המירבי של עבירת יציאה שלא כדין לפי חוק למניעת הסתננות (עבירות ושיפוט) עומד על 4 שנות מאסר, והעונש המירבי בגין אימונים צבאיים אסורים עומד על 3 שנות מאסר.

11. במעשיו פגע הנאשם בצורה קשה בערכים של בטחון המדינה. פגיעה לה השלכות על שלום הציבור ובטחונו.

אשר למדיניות הענישה הנהוגה אזכיר בראש ובראשונה מיהותו של דאעש נושא שאינו במחלוקת כמתואר בהכרעת הדין ובחוות הדעת מטעם השב"כ (ת/21).

דאעש הוא ארגון טרור קיצוני שמקורו בארגון אלקאעידה, תכניתו-סלפיה ג'יהאדיה לפיה יש להילחם גם במדינת ישראל להשגת מטרותיו שביניהן הנהגת האיסלאם כחלק ממטרות הג'יהאד העולמי.

ואפנה בעניין זה לבש"פ 3379/16 אחמד נגד מדינת ישראל (2.5.2016):

"למדינת ישראל די באתגרים מקומיים בדמות חמאס, ג'האד אסלאמי, החזית העממית, חזבאללה ועוד מיני מרעיון בישין, ואין למדינה צורך ועניין ביבוא לשטחה של פעילות ארגונים נוספים כמו דאע"ש, בבחינת "ונוסף גם הוא על שונאינו". כפי שנזדמן לי לומר בעבר: "ייתכן בקול ברור וצלול, כי מדינת ישראל, במצב הביטחוני בו היא שרויה, אינה יכולה להרשות לעצמה את ה'מותרות' של התעסקות עם דאע"ש, כמו מדינות אחרות באירופה המתמודדות עם צעירים הנוסעים לסוריה עמוד 5

ולעיראק כדי להילחם בשורות הארגון. ידע כל אחד כי לדאע"ש לא מתקרבים, ושומר נפשו ירחק מכל בדל של עיסוק בנושא" (בש"פ 6539/15 מדינת ישראל נ' כרים אבו סאלח פס' 15 (19.10.2015)). ובקיצור, לא מתקרבים ולא נוגעים בדאע"ש, גם לא עם מקל ארוך, לא בשיטוט באינטרנט, לא באידיאולוגיה ולא חלילה בתכנון ובמעשים".

עם ארגון מחבלים זה ערכיו ומטרותיו הזדהה הנאשם.

בעניין חאלדי (ע"פ 8333/15 חאלדי נגד מדינת ישראל (23.8.2016)) אליו הפנה ב"כ המאשימה, הצטרף הנאשם ביום 2.10.2014 לארגון דעאש השתתף בפעולות אימונים ולחימה עד חזרתו לארץ לאחר שנפצע. בית המשפט המחוזי בנצרת קבע מתחם עונש הולם בין 36 ל-60 חודשי מאסר והטיל עליו עונש של 42 חודשי מאסר ביחד עם מאסר על תנאי וקנס בסכום של 8,000 ₪. שני הצדדים ערערו על העונש ושני הערעורים נדחו (בין השאר הסתבר כי מצבו הבריאותי של הנאשם שנפצע במהלך הלחימה, הוחמר). באותו מקרה כך קבע כב' השופט מ' מזוז:

"אין ספק כי ארגון הג'יהאד העולמי "המדינה האסלאמית" (דאע"ש), וארגונים אחרים דומים, מהווים סכנה חמורה למדינות בהן פועלים ארגונים אלה ולתושביהן, כמו גם סכנה למדינת ישראל ולעולם החופשי כולו. מעשיו הרצחניים, האכזריים והבלתי אנושיים של ארגון דאע"ש ידועים למרבה הצער בכל העולם, וסכנותיו גלויות וברורות...נוכח האמור נדרש מסר ברור גם מצד בתי המשפט בדבר חומרת התופעה וסכנותיה, ובהתאם מתחייבת ענישה משמעותית ההולמת את חומרת המעשים ואת הצורך בהרתעת הרבים".

נסיבות פסקי הדין אליהם הפנו שני הצדדים חמורות פחות מנסיבותיו של תיק זה שכולל אירוע שתחילתו לכל המאוחר בחודש יוני 2015 יציאת הנאשם לחו"ל, סיומו במעצר הנאשם ביום 22.9.2016, שנה ושלושה חודשים במהלכה לחם והתאמן הנאשם כחצי שנה עד פציעתו בינואר 2016, ורק בחלוף חצי שנה נוספת ביוני 2016 החלו הנאשם ומשפחתו בהליך החזרה לישראל.

כל אותה עת היה הנאשם מזוהה אידאולוגית ופעיל מעשית עם ארגון טרור שמטרותיו מהווים סכנה ברורה לביטחון תושבי מדינת ישראל והתנהגות זו מצדיקה ענישה מוחשית. מקובלת עליי עמדת המאשימה כי עונשה של אשת הנאשם ועונשו של סנובר מהווים אמות מידה למדיניות ענישה ראויה, אך מעשיו של הנאשם חמורים יותר (וציינתי זאת במפורש בגזר דינה של הנאשמת עמוד 62 שורה 2).

הנאשם תכנן היטב את מעשיו עוד בטרם יצא מישראל, בתחילה עקב ובחן באמצעות צפייה באינטרנט במהותו של ארגון דאע"ש. כבר באותו שלב הוא יצר קשר עם אבו חטאב פעיל בארגון דאע"ש. ההגעה לסוריה ועיראק כללה צעדים מחושבים על מנת להסתיר מעשיו. הנסיעה הוצגה כלפי חוץ כחלק מחופשה משפחתית ברומניה, שם השאיר את מכשיר הטלפון הסלולרי שלו על מנת למנוע אפשרות להתחקות אחריו.

ככל שמדובר במעשים שביצע עם אשתו, הנאשם היה הדומיננטי מבין השניים, הוא נטל חלק פעיל באימונים

ובלחילה עבור דעאש.

הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירות הוא גדול מאוד, הצטרפות לארגון מחבלים קיצוני יכול להביא לסכנה מוחשית לביטחון מדינת ישראל לכך אוסיף את מסירת דרכונו הישראלי של הנאשם לאותו ארגון מחבלים ויכול יעשה שימוש בעתיד באותו דרכון כדי לבצע פיגועים נגד מדינת ישראל או נציגותיה בעולם.

קבעתי בהכרעת הדין כי אני מקבל את חוות דעת השב"כ (ת/21) כראיה לאמיתות תוכנה. עורכת חוות הדעת המכונה "רוני" היא מומחית מנוסה שריכזה חומר בתחום מומחיותה הספציפי באשר לסיכון הטמון ביציאת אזרחים ישראלים לשם הצטרפות לזירות לחימה ג'יהאדסטיות בסוריה ועיראק.

הוכח על פי חוות הדעת שארגון דאעש הוא גורם מוביל בעולם ה"ג'יהאד", הוא נמנה על הזרמים הסלפיים ג'יהאדיסטים הפועלים לקידום פיגועי טרור נגד מכלול "הכופרים" ובהם ישראל והמערב. רבים מהמפגעים שביצעו פיגועים בצרפת, בלגיה, ארה"ב, תורכיה וחצי האי סיני עברו הכשרות בסוריה ועיראק. מאז ההכרזה על הקמת דאעש גוברת בקרב אזרחים ישראלים הזדהות ותמיכה בדאעש מה שהביא לביצוע פיגועים בתל אביב: בדיזינגוף על ידי נשאד מלחם תושב ערערה ובמתחם "שרונה" על ידי שני תושבי יטא.

עוד הוכח כי אנשי דאעש עושים שימוש בידע של ערביי ישראל המצטרפים אליהם כדי ללמוד את הזירה הישראלית לטובת תכנון פיגועים עתידיים. חלק מאותם מצטרפים-כמו הנאשם ואשתו חוזרים לישראל ולאחר חזרתם הם עלולים להפיץ אידאולוגיה סלפית ולעודד פעילות נגד ישראל תוך שימוש בנסיון הצבאי שצברו.

ארגון דאעש אינו ארגון הומניטרי והוא גם לא ארגון מקומי הפועל בעיראק או בסוריה בלבד, מדובר בארגון מרצחים שפל ששולח זרועותיו לכל מקום ולכל פינה בעולם. הצטרפות אליו ואין מחלוקת כי הנאשם הצטרף לאותו ארגון, משמעה אחת בלבד- כוונה לפעול נגד מדינת ישראל ולפגוע בביטחונה, גם אם לארגון ולחבריו כוונות לפגוע במדינות נוספות.

הנאשם עבר הכשרה אידאולוגית וצבאית בארגון מחבלים שחלק ממטרותיו השמדת מדינת ישראל. הנאשם יכול יום אחד לנצל הכשרה זו לפעילות חבלנית עוינת נגד תושבי מדינת ישראל.

דוגמא מוחשית לסיכון הטמון בהזדהותו האידאולוגית של הנאשם עם מטרות דאעש בלטה עת זנח את ביטחונו של שלושת ילדיו הקטנים, (בני שלוש, שש, ושמונה שנים) עת לקח אותם לאזור קרבות למשך כשנה ובהמשך סיכן את חייהם גם בעת מעבר הגבולות, שם לעיתים בוצע לעברם ירי כאשר הנאשם ואשתו הובילו את ילדיהם לעיתים ללא מזון ומים ותוך שימוש בסם הרדמה כדי להרדים את הבת הקטנה שלא תבכה ותמשוך תשומת לב.

הקרבת שלום ילדיו למען קידום אידאולוגיה טרוריסטית מצביעה על פוטנציאל לסיכון חמור יותר שעל הפרק תעמוד פגיעה בחיי זרים מלאום אחר.

הנאשם פעל מסיבות אידאולוגיות תוך הזדהות עם דאעש, ערכיו ומטרותיו ואם נזכור שבין מטרותיו פגיעה במשטרים "כופרים" לרבות ישראל, פגיעה בדרכים אלימות, הרי שיש לתת ביטוי לכך בעת קביעת גבולות המתחם.

ולסיום אפנה לע"פ 6544/16 ניסנצוויג נגד מדינת ישראל (21.2.2017):

"עוד נפסק כי אין זהות בין מתחם העונש ההולם ובין מדיניות הענישה הנוהגת. מתחם העונש ההולם מגלם הכרעה ערכית המבוססת על שיקולים שונים ומדיניות הענישה היא רק אחד מאותם השיקולים".

מדינת ישראל מוצאת עצמה מדי יום מתמודדת עם מחבלים שפלים המנסים לפגוע בחיי תושביה כשבפיהם אידאולוגיה ג'יהאדיסטית וההכשרה שהם מקבלים לבצע את זממם היא בארגון דאעש ויש לקבוע מתחם ענישה הנותן ביטוי ערכי כחלק מהשמירה על בטחון חיי תושבי מדינת ישראל.

12. בהתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות לרבות מספר העבירות ומשך ביצוען אני קובע כי העונש ההולם במקרה זה הוא מאסר במתחם שבין 3.5 ל-7 שנות מאסר בפועל.

העונש המתאים

13. לא עומדת על הפרק שאלת שיקום, שירות המבחן הבהיר כי אינו ממליץ על שיקום ולכן העונש המתאים יהיה בגבולות מתחם העונש ההולם.

עברו הפלילי של הנאשם אינו מכביד ולכן לא יהווה שיקול להחמרת הענישה.

הנאשם כבן 42, נשוי ואב לשלושה ילדים. אין לי ספק כי מאסרו של הנאשם הנמצא במעצר כשנה ומאסרה של אשתו שנדונה על ידי ל-50 חודשי מאסר בפועל, פוגעים קשות בילדיהם, אלא שלאורך כל הדרך הפקיר הנאשם את בטחון ילדיו אותם לקח לאזור קרבות למשך כשנה, כך שאין הצדקה להקל עימו היום בנושא זה.

הנאשם הודה חלקית במיוחס לו, לא אזקוף לחובתו את ניהול המשפט.

הנאשם הזדהה עם מטרות ארגון מחבלים ובהחלט להצטרף לארגון דעאש זמן רב לאחר שהארגון הוצא מחוץ לחוק בישראל ומעשיו האכזריים הפכו לידיעת הכלל.

נזק משמעותי גרם הנאשם במסירת דרכו הישראלי לארגון הטרוריסטי ויש חשש כי הדרכון ישמש בניסיונות

פיגוע נגד מטרות ישראליות.

שוכנעתי כי יש לתת ביטוי בעונש המתאים להרתעת הנאשם בהתחשב באופיין של העבירות והאידיאולוגיה האסלמית הקיצונית לה פוטנציאל השפעה רחב היקף, לרבות רמת הסיכון עליה הצביע שירות המבחן לפיה הנאשם "בקלות" עלול להיגרר לסיטואציות שליליות ובעיקר הדוגלות באידאולוגיה קיצונית בשל הזדהות מושרשת עם אג'נדות פוליטיות דתיות קיצוניות ובכלל זה תפיסות הנותנות לגיטימציה להפעלת אלימות במצבים חברתיים או פוליטיים.

עוד שוכנעתי כי בנוסף להרתעת הנאשם יש צורך במקרה זה בהרתעת הרבים מפני ביצוע עבירה מסוג העבירות בהן הורשע וכי יש סיכוי של ממש שהחמרה בעונשו של הנאשם תביא להרתעתו ולהרתעת הרבים.

לעניין המאבק בטרור גם באמצעות ענישה ראויה אפנה לע"פ 3827/06 פלוני נגד מדינת ישראל (27.3.2007), בו נדון הנאשם ל-4 שנות מאסר בגין עבירה של ביצוע שירות עבור התאחדות בלתי מותרת, בכך שהעביר כספים ממדינות שונות לארגון החמאס:

"החיים בצל איומי הטרור הפכו בעידן הנוכחי למציאות גלובלית. החשש ממחיר הדמים שגובות פעולות טרור אינו עוד נחלתם של אזורים ומדינות הנתונים לסכסוכים ממוקדים אלא הוא קיים כאיום ממשי ומוחשי על חייהם של מיליונים בכל היבשות, בכל קצווי תבל. המאבק בטרור הפך לאתגר עולמי, הטרור הפך לאויבה של תפישת העולם הדמוקרטית ששמה לה למטרה את הבטחת חירויות האדם והאזרח - את הזכות לחיים, את השוויון ואת כבוד האדם, את חופש הדת וחירויות נוספות שאינן מתיישבות עם תפישות העולם בהן אוחזים על פי רוב ארגוני הטרור".

אחידות הענישה

אשתו של הנאשם הואשמה ביחד איתו באותו כתב אישום הגם שלא באותן הוראות חיקוק, בתחילת המשפט היא הגיעה להסדר טיעון, כתב האישום תוקן ובסופו של יום דנתי אותה ל 50 חודשי מאסר בפועל, 12 חודשי מאסר על תנאי, וקנס בשיעור של 8,000 ש"ח.

הבדל משמעותי ובולט בין הנאשם לבין אשתו הוא הרשעתו בשתי עבירות של ביצוע עבודה ומתן שירות בשביל התאחדות בלתי מותרת, עבירה לפי סעיף 185(ג) (לתקנות ההגנה ואימונים צבאיים אסורים, עבירה לפי סעיף 143(ב) לחוק העונשין ולא מדובר בדבר של מה בכך, הנאשם הפך ללוחם בשירות דעאש ורק פציעתו בלחימה הביאה בפועל להפסקת פעילותו ומכאן שקיים שוני בולט לענין העונש הראוי בין הנאשם לבין אשתו, בנוסף לזכות אשתו עמדה העובדה כי היא הודתה בפתח משפטה ונטלה אחריות.

עיון בעובדות שתוארו בסעיפים 10-13 לכתב האישום והוכחו גם מכוח הודאתו של הנאשם האמור בהם, מצביע על ההבדלים המשמעותיים שבין השניים, הנאשם הוכשר כלוחם במשך חודשיים של אימונים צבאיים אסורים, בחודש אוקטובר 2015 ביצע פעילות צבאית בשורות דאעש במשך 30 יום ברובע אלמדיק בעיר אלראמדי

בעיראק כשהוא חמוש בנשק, הוא היה מעורב בחילופי אש עם הצבא העירקי וביצע עבודות חפירה של מנהרה ובונקר תת-קרקעי.

בינואר 2016 הצטרף לפשיטה של ארגון דאעש בכפר אלבורישה במטרה להשתלט על מגורי החיילים של הצבא העירקי, השתתף בתדריכים לקראת הפשיטה ונטל חלק פעיל בפשיטה תוך שהוא מבצע ירי מנשקו לעבר חיילים עירקים עד שנפצע ברגלו.

בנסיבות אלו עונשו יהיה חמור מעונשה של אשתו.

סיכום

לאור האמור לעיל אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

- 70 חודשי מאסר בפועל, תחילת הנשיאה במאסר היא מיום מעצרו 22.9.2016.
- 12 חודשי מאסר על תנאי, הנאשם לא יישא את עונש המאסר על תנאי אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירה נגד בטחון המדינה או אחת העבירות בהן הורשע ויורשע בשל עבירה כזאת תוך תקופת התנאי או לאחריה.
- הנאשם ישלם עד לא יאוחר מיום 1.4.2018 קנס בשיעור של 14,000 ש"ח או 6 חודשי מאסר תמורתו.

הובהרה לנאשם זכותו להגשת ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ט תשרי תשע"ח, 19 אוקטובר 2017, במעמד ב"כ המאשימה עו"ד יניב זוהר, ב"כ הנאשם עו"ד אליאס אבו עטא והנאשם באמצעות השב"ס.